

Izdaja zavod za gospodar-
sko propagando Domžale
Ljubljanska 92 - Ureja
uredniški odbor - Odgo-
vorni urednik Milan Flerin
- Izhaja vsakega 15. v me-
secu - Ziro račun 5042-
3-252 - Cena 20 dinarjev
- Tiska tiskarna "Toneta"
Tomšiča v Ljubljani

Občinski

Leto V. — št. 10
Domžale, 15. decembra 1966

poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

POZITIVNA BILANCA

Po nepisanem pravilu in že po tradiciji ob koncu leta merimo naše uspehe in ocenjujemo rezultate našega dela, ugotavljamo, kaj smo storili, kje smo in kam nas vodijo pota.

Morda pred letom zastavljene naloge ne bodo izvršene v obsegu, kot smo si želeli. Reševali smo jih, kot smo predvidevali, v težkih pogojih gospodarske in družbene reforme, v procesu, ki je globoko pretresel našo družbo, v procesu, ko opuščamo tisto, kar je preživelo in kar mora izginiti.

Positivno lahko ocenimo napore delovnih organizacij v težnjah zaboljšanje proizvodnje in poslovanja. Prizadevanja za modernizacijo tehnologije in za izboljšanje organizacije dela so bila v večini naših kolektivov, kar se odraža v doseženih uspehih. Ne moremo trditi in se pohvaliti, da so povsod najboljši. Povsod pa so odraz pozornosti in skrbi za odpravo slabih strani in odpravo težav ob pomanjkanju nekaterih surovin, reprodukcijskih materialov, ob pomanjkanju obratnih sredstev, slabih tržnih pogojev itd. Vsekakor je bila v podjetjih vrsta problemov, ki jih je prinašal sleherni dan in jih je bilo treba vztraj-

no reševati v zavesti in težnji za boljše življenje, življenje kakršno je — polno skrbi in veselja, polno slutenj in težav, pa tudi trdne vere v jutrišnji dan.

Veliko razumevanje delovnih ljudi pri reševanju problemov in težav, s katerimi se je srečavala skupščina že vrsto let, je pripomoglo k hitrejši realizaciji nekaterih osnovnih nalog občine na področju družbenih služb, osnovnega šolstva, otroškega varstva kakor tudi pri reševanju vrste zadev stanovanjskega in komunalnega značaja.

Priporočila skupščine in političnih organizacij v občini za skupno reševanje otroškega varstva, zdravstva in strokovnega šolstva so našla plodna tla in razumevanje v naših kolektivih, ki so v skrbi za skupne potrebe omogočili z združevanjem finančnih sredstev dokončanje nekaterih otroško-varstvenih objektov, društvenih prostorov, zdravstvenega doma v Domžalah, nekaterih komunalnih objektov, kot vodovod v Dobu, Črnem grabnu in Trzinu, ureditve nekaterih cest, ureditve prometa itd. Pri zmanjšanju sredstev v proračunu

in skladih nastopa vrsta težav na področju socialnega varstva, šolstva, kulture in prosvete, ostaja odprtih mnogo vprašanj komunalnega področja in podobno.

V nekaj letih je bila zgrajena vrsta šolskih objektov — v Ihanu, na Češnjicah, v Radomljah in letos na Brdu. V gradnji pa je tudi nova šola v Moravčah, ki bo dokončana v prihodnjem letu. Izredno pereče bo vprašanje nove šole tudi v Domžalah. Anuitete in obveze presegajo materialne možnosti občine. Zato bo naloga skupščine in krajevnih skupnosti, da osvojijo sistem samoprispevka, kot del vira sredstev za izvajanje določenega programa.

Novo leto nam bo prineslo vrsto novih sprememb na področju financiranja izobraževanja in vzgoje, novih ukrepov za stabilizacijo ciljev gospodarske reforme. Želimo si določen napredek in rast življenjskih pogojev naših občanov, želimo si mnogo lepšega in bolj urejenega življenja.

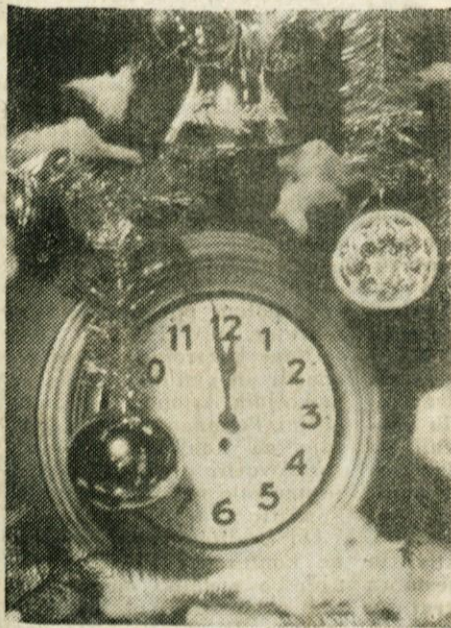
Pri nadaljnjem delu za napredek in rast naše občine, pri utrjevanju samoupravljanja na vseh področjih, želim vsem občanom srečno novo leto!

Pogačnik Jože

Samoprispevek - pot k hitrejšemu napredku!

Za praznik republike smo slavili pomembno zmago: svojemu namenu smo izročili novo šolsko poslopje centralne osnovne šole na Brdu pri Lukovici. Izpolnila se je dolgoletna želja občanov vsega Črnega grabna. To je šesta nova šola, ki smo jo zgradili z družbenimi sredstvi po vojni v naši občini, ob devetih v celoti obnovljenih šolskih poslopih. Na slavnostni otvoritvi so dejali: veseli

smo, samo radi bi še telovadnico, zgraditi je treba stanovanja za pedagoške delavce. Vse lepo in prav! Telovadnica je potrebna, tudi stanovanja so nujna. Toda: v Moravčah smo začeli letos z gradnjo prepotrebne šolskega objekta za moravško osnovno šolo. Lani smo začeli graditi novo cesto v Moravče. Obnavljamo nekatere kulturne domove, v Črnem grabnu smo gradili vo-

Srečno 1967!

Vsem delovnim ljudem čestitamo na doseženih uspehih v letu, ki odhaja in želimo da bi delovni napor v naslednjem letu dali bogate sadove pri uresničevanju naših skupnih prizadevanj - realizaciji ekonomske in družbene reforme!

UREDNIŠKI ODBOR

lovod. Urejamo vodovodno omrežje ručod v občini; zgraditi bo treba kanalizacijo, urediti ceste v novo nastajajočih naseljih in že obstoječe ceste asfaltirati. Gradimo zdravstveni dom v Domžalah. Gradimo, treba je zgraditi, potrebujemo to in ono. Programi, načrti, želje, zahteve in pritisk: dajte sredstva! — Kdo? Od kod? Kje je tako velik kup denarja, da bi zadostil vsem tem zahtevam ob kopici drugih, ki so tudi (in celo bolj) nujne: socialno skrbstvo, otroško varstvo itd.? Odkrito si priznajmo: tega, tako velikega kupa denarja ni, občinski proračun ni velika mlaka, iz katere se lahko po naših željah jemlje!

Zato bi bilo nujno, da ob tem spoznanju in objektivnih možnostih občinskega proračuna in občinskih skladov v prihodnjih petih letih začnemo razmišljati o krajevnem samoprispevku za posamezne objekte, ki bi jih radi imeli v svojem kraju ali krajevni skupnosti, in se zanj po treznem premisleku tudi odločiti, kot so se doslej ponekod v ob-

čini že odločili. Potem se ne bo ponovil primer iz Črnega grabna, ko je bil novi vodovod tedne in tedne nezasut, ker se v Črnem grabnu pač niso mogli domeniti za skupno delovno akcijo, kot se niso mogli domeniti, da bi sami pripeljali nekaj voz peska za posutje dvorišča nove šole na Brdu. Potem bi tudi novo šolsko poslopje v Moravčah lahko še hitreje raslo in marsikje bi lahko hitreje kot sicer prišli do vodovoda, kanalizacije, asfaltiranih cest, obnovili kulturni dom ali zgradili telovadnico.

Krajevne skupnosti naj bi pripravile realne programe za naslednjih pet let, s katerimi bi potem nastopile pred občinsko skupščino kot najvišjo samoupravno tribuno v občini. V teh programih pa je treba na podlagi res širokega demokratičnega dogovora občanov predvideti, kakšna bo lastna udeležba prebivalcev določenega območja pri financiranju objektov družbenega standarda.

Na občinski skupščini pa se naj odborniki in drugi predstavniki krajevnih skupnosti potem domenijo, kakšna bo

udeležba iz občinskih virov, kje, kdaj in po kakšnem vrstnem redu naj se zgradijo določeni objekti. Pri tem ne bi smeli pozabiti na združevanje sredstev posameznih krajevnih skupnosti, kar naj bi pripomoglo, da bi se določen objekt čim hitreje in čim cenejše zgradil, po načelu: danes jaz tebi, jutri ti meni! Pozabiti ne bi smeli tudi na povezovanje krajevnih skupnosti z delovnimi organizacijami z njihovega območja, kot so na primer na Viru že storili.

Vsa ta prizadevanja pa bodo uspešna seveda le v primeru doslednega spoštovanja sklenjenih dogovorov, kar doslej, žal, večkrat ni bila dejanska praksa. Če se bomo zavzeli za tak način družbenega dogovora, za tak način financiranja, potem bomo znali verjetno bolj ceniti tisto, kar bomo zgradili, potem bomo bolj pametno investirali in programirali, potem ne bodo neznankam(?) izginjale cevi od že zgrajenih vodovodov, kot se je to pripetilo v Črnem grabnu.

F. Gerbec

Razprava o reorganizaciji ZK

V sredo 23. novembra 1966, je bila v Domžalah razširjena seja Občinskega komiteja ZKS, ki so se je poleg članov komiteja udeležili tudi nekateri člani skupin za reorganizacijo ZK pri Obk ZKS ne nekateri sekretarji osnovnih organizacij. Na seji so najprej razpravljali o programih vseh petih skupin, ki so jih te pripravile kot del gradiva za razpravo o reorganizaciji ZK. Z manjšimi pripombami in nekaterimi dopolnitvami oziroma spremembami so sprejeli vse programe, s katerimi so bile osnovne organizacije v glavnem že seznanjene (razen s programom skupine »ZK in duhovno ter kulturno ustvarjanje«, ki je bil predložen na tej seji).

Programi, teze in stališča teh skupin tvorijo skupaj z vsem gradivom, objavljenim po IV. plenumu CK ZKJ, zadovoljivo osnovo za razpravo v osnovnih organizacijah v naši občini, pa tudi med nečlani. To gradivo bo obenem tudi osnova za kritično razpravo o dosedanjem delu ZK in njenih nalogah v naši občini na letnih konferencah, ki so pred nami.

Na seji so menili, da so nekatere stvari v programih skupin »ZK in samoupravljanje« ter »ZK in odnosi z drugimi družbenimi organizacijami« preveč abstraktne in načelne, preveč je deklaracij, ki so že zdavnaj znane in ki jih v načelu vsi sprejemamo.

Na drugi strani pa so poudarili, da osnovne organizacije ne smejo pasivno čakati na to, kaj bodo naredile te skupine pri CK ZKS in CK ZKJ, ampak se morajo samoiniciativno vključiti v razčiščenje problemov, v iskanje idejnih izhodišč za

nadaljnje delo komunistov na raznih področjih družbenega življenja. Ne sme se dogoditi, da bi se dejavnost v sedanjem obdobju spremenila v to, da bi sekretarji informirali člane OO o vprašanih, ki jih obravnavajo ti programi, člani pa bi to pasivno sprejemali.

Nujno je, da v OO sami razmišljajo o delu in načinu dela v lastni sredini, kjer živijo in delujejo kot samoupravljavci, predvsem na podlagi dosedanje aktivnosti in njenih pomanjklivosti.

Poudarili so, da ni bistro v spremembi organiziranja, spremeniiti statutarna določila. Gre za bolj kvalitetno, idejno poglobljeno delo, ki zahteva poznavanje družbenih procesov v naši družbi, v naši občini, v vsaki delovni organizaciji in krajevni skupnosti. Gre za doslednejše izvajanje programskih načel ZKJ in načel Ustave.

Večina OO v občini se je doslej premalo vključila v razprave po IV. plenumu, ponekod celo napačno interpretirajo sklepe in duha IV. plenuma, češ sedaj se nihče ne sme vtikati v naše delo. To pa pomeni anarhijo, dezorganizacijo in je nasprotno samoupravljanju. Sedanjí čas terja večjo odprtost, javnost dela, ne pa obratno.

Po mnenju razpravljavcev bo potrebno v naslednjem obdobju razčistiti nekatera nasprotja med ZK in drugimi družbeno-političnimi organizacijami, predvsem tudi odnose med občinskimi vodstvi teh organizacij. Prerasti je treba forumsko povezovanje teh organizacij.

V razpravi so (npr. ing. Simončič, C. Matičič in drugi) poudarili, da je prav, da skupine za organizacijo ZK pri Obk

ZKS niso čakale na direktive od zgoraj«, ampak so samostojno začele delati. Dosedanja razprava v teh skupinah je pokazala vrsto odprtih, nerešenih vprašanj tako v sami ZK, predvsem pa tudi izven nje (v gospodarstvu, šolstvu, v krajevnih skupnostih, na področju informiranja itd). Prav je, da smo začeli res samostojno razmišljati o naši nadaljnji poti, saj je tu, v občini, torišče razreševanja večine problemov, tu je življenje.

Obenem so kritizirali dosedanja družbeno-politično prakso, ki je večkrat ignorirala pripombe na terenu.

Odločnejše premike bo treba storiti pri povezovanju delovnih organizacij s terenom, s krajevnimi skupnostmi. Člani ZK morajo aktivneje delati na terenu, saj so tu doma. Nekateri so predlagali, da bi temu ustrezno spremenili tudi statut, tako da bi bili vsi komunisti evidentirani na terenu, kjer živijo. Poudarili so, da ne gre za formalno spremembo v statutu, ampak za dejansko vključitev vseh komunistov v delo v krajevni skupnosti. Oblike povezovanja komunistov morajo biti elastične. Komunisti v krajevni skupnosti naj bi na terenu aktivno delali v organih KS, v raznih organizacijah, na zborih volivcev; na raznih posvetovanjih, na aktivnih, delovnih konferencah pa bi se domenili za idejna izhodišča, kako (ne formalno ampak vsebinsko) morajo delati kot komunisti. Na sploh morajo biti sestanki, posveti, konference, aktivni in podobne oblike samo mesto za razčiščenje, ne pa kraj za odločanje: delo je v organih upravljanja, na delovnem me-

stu. Delo v ZK nas mora samo usposabljaati za družbeno-politično akcijo v teh organih in v vsakdanjem življenju.

Doslej pa so mnogi člani delali toliko aktivno samo v delovnih organizacijah, za delo na terenu pa se niso zanimali. Nekateri mislijo, da so s tem storili kot komunisti dovolj, kar pa ni res. Omenili so, da imamo pravzaprav danes dve vrsti članov: tiste v delovnih organizacijah in tiste na terenu (upokojenci, mladina, itd). Le malo pa se jih poleg dela v podjetju aktivno vključuje tudi v delo na terenu. Takih, ki so komunisti samo do dveh, ne rabimo; pri mnogih od teh diši po karierizmu, je dejal nekdo v razpravi.

Ko so govorili o pripravah na letne konference OO, ki bodo v decembru, so se zavzeli za to, da bi bile konference vsebinsko dobro pripravljene. Imeti morajo izrazito delovni značaj, ne pa manifestativni, ko se bomo pogajali, kdo bo sekretar itd. Pri volitvi vodstev, predvsem sekretarjev, je treba dosledno izvesti načelo rotacije, obenem pa paziti na demokratično izbiro, brez vnaprej pripravljenih list, ki se samo formalno potrdijo. Razpravljati je treba o kriterijih za sekretarja in se šele potem pomeniti, kdo bo sekretar.

Člani kontrolne komisije so opazili nekatere vzroke samovoljnih izstopov iz ZK v naši občini. Po mnenju komisije morajo na konferencah odkrito spregovoriti o vzrokih, ki jih je nanizalo nekaj tudi poročilo komisije na tej seji.

Od kvalitete priprav na letne konference in razprav na njih bo v veliki meri odvisna tudi priprava na občinsko konferenco ZK, ki bo v januarju naslednjega leta.

Po dolgem nekajletnem premoru smo na našem odru spet doživeli rojstvo nove ekipe mladih entuziastov in aktivnih posredovalcev gledališke umetnosti. Ob pogojih, ki bi jih lahko imenoval vse kaj drugega kot ugodne in primerne, je ta mlada skupina z mladeniškiimi kvalitetaimi upornosti, poštivovalnosti in svojevrstne trdoglavosti znova in znova uspeła premagovati našo tradicionalno vstrajnost po ohranjanju starih konvencionalnih oblik dela.

»Sedem let skomin« je moderna, lahkotna in nepretenciozna ameriška komedija, ki želi predvsem zabavati in razvedriti sodobnega človeka. Njena tematika je dokaj preprosta, vsakomur razumljiva, zaradi loptice besed in preveč očitnih prijemov, ki jih pred desetletjem še ni bilo srečati na našem odru, pa za nekatere bolj, za druge pa zopet manj sprejemljiva.

Režija tega komičnega dela je bila v rokah diplomanta Akademije za igralsko umetnost tov. Marjana Breznika, ki je s svojim strokovnim znanjem, večletno prakso in izredno dinamično vitalnostjo; uspel vtisniti pečat solidne homogenosti, neprisljenosti in prijetne tekočnosti v celotno izvedbo. Pod taktirko tega režiserja, ki nedvomno ve, kaj hoče, so zaživeli protagonisti te komedije v enostavni, nepretenciozni in vsakdanji luči ameriškega življenja. Dobra dikcija in skladna skladnost med nastopajočimi, presenetljiva sinhroniziranaost med besedami in nevpadljivimi gestami, zavidljivo obvladovanje močno omejenega prostora in skoro popolna odsotnost nekdanje zelo priljubljene nega patosa me prepričujejo, da je vodstvo tega maloštevil-

nega, a navdušenega kolektiva v res dobrih rokah.

Prijetno me je presenetila smiselna in funkcionalno razporejena kapaciteta našega odra. Na skopem prostoru, ki niti najmanj ne ustreza zahtevam sodobne igre, sta tako režiser kot scenograf, z uporabo enostavnih, a funkcionalnih kulis in obilico svetlobnih efektov uspela pričarati ne le igro v stanovanju naše Casanove, pač pa tudi dinamiko vseh dogodkov, ki so tako časovno kot prostorno precej oddaljeni.

Originalno, a vsaj v prvem dejanju nekoliko manj efektno in razumljivo, je bil rešen tudi problem razmeroma pogostih razgovorov s samim seboj, razgovorov, v katerih se posamezni akterji obračajo na svoj notranji »jaz«, ki jih bodisi spodbuja bodisi zavira v njih akcijah.

Igralci so z vso vneto, lahkotno in neprisljenostjo odigrali svoje vloge, ustvarili pa so tudi nekaj likov, ki se vtisnejo v spomin. Tu mislim na osnovna protagonista. Richarda Schermana, ki je dobil v osebi Marjana Breznika svojega vernega, na trenutke celo nekoliko predimenzioniranega interpretatorja, in pa na njegovo dekle, ki je v osebi Marjane Jerasove našla zadovoljivo podobo moderne in samostojne, ameriško naivne in po trenutnih anekdotah hrepeneče, ter za svojo »publicity« vse žrtvujoče ameriške »girl«.

Z vloge znanstvenika, ki se sicer močno zadržano, a kljub temu dovolj vpadljivo poizkuša vsaj »post festum« vrniliti med znanee naše »girls«, je Ivan Redenšek, edini od igralcev srednje-starejše generacije, dovolj prepričljivo posegel, delno pa tudi umiril dinamični tok neprekinjenih skomin. Čeprav

V torek dne 20. decembra 1966 ob 20. uri bo v Kino dvo-ranji v Domžalah slavnostna akademija v počastitev dneva Jugoslovanske ljudske armade.

Pri akademiji bo sodeloval moški pevski zbor upokojen-cev iz Domžal, recitatorji domžalske »Svobode« in gojenci Za-voda za glasbeno izobraževanje. Scenarij je pripravil režiser dramske skupine domžalske »Svobode«, Marjan Breznik.

Te dni se bo uresničila tudi dolgoletna želja Domžalčanov in okolišanov. V četrtek dne 22. decembra 1966 ob 10. uri bo namreč odprt domžalski Zdravstveni dom.

Domžalčane in okolišane vabimo, da se obeh prireditev udeleže v čim večjem številu.

sta lika, ki sta ju ustvarila Sil-va Mljačeva in Frane Škerjanc nekoliko odmaknjena od glav-nega dogajanja, pa zasluži nju-na igra vso pozornost in tudi nedeljivo priznanje. Prav tako ne morem mimo Jelene Černiv-čeve, Stefke Strukljeve in Na-taše Kalimanove, ki so kljub majhnim vlogam dokazale ve-liko mero volje in prizadetosti in se s svojimi majhnimi, a prav tako pomembnimi kreaci-jami, harmonsko vključile v neprekinjeno verigo skomin.

Mislím, da bi grešil, če bi po-zabil na tiste nevidne sodelav-ce, od katerih zavisi kompleksen tok celotne komedije. Ra-zen Vlada Rijavca, ki je kot gost pripravil zelo uspešno sceno, o kateri sem že govoril, sta tu še mladi glasbenik Tomaž Habi ki je z večšo roko in-stinktivnega poznavaleca odsrke umetnosti opremil komedijo z nevpadljivo, nevsiljivo, a ven-

darle harmonsko dopolnjujočo in poprečnemu ušesu dopadljivo glasbo, ter Matjaž Brojan, ki je kot lektor in vodja pred-stave nedvomno nosil težo celotne sinhronizacije tako igral-cev na odru, kot tudi neštetihtehničnih podrobnosti za njim.

Številni gledalci vseh starost-nih skupin, ki so popolnoma zasedli celoten razpoložljivi prostor sedanjega, za gledališko umetnost nič več ustrezajo-čega avditorija, so ponovno do-kazali, da se kljub na strelfaj oddaljeni Ljubljani, kljub ra-dni in televiziji, še vedno zelo intenzivno zanimajo za domačo umetnost boginje Talije. Spontani aplavzi in tople besede tov. dr. Stiplovska, ki je v imenu Sveta Svobod naše občine tol-mačil splošno priznanje vseh gledalcev, naj spodbujajo ta mladi kolektiv pri njihovem bodočem delu.

Ceve Matičič

O odnosih v zvezi komunistov

Kontrolna komisija ZKS ob-šine Domžale je na zadnji seji preučevala vzroke izstopov iz članstva ZK v naši občini. Ugo-tovila je, da je vprašanje od-nosa do članstva ZK o aktivno-sti članstva in izstopanje iz članstva že tudi prej obravna-vala. Vendar so ta vprašanja ostala nerešena kljub temu, da je posebna delovna grupa pri občinskem komiteju leta 1964 analizirala vzroke izstopov iz ZK. Podobno analizo je napra-vila v letu 1965 tudi kontrolna komisija. V teh analizah je bi-lo ugotovljeno, da so vzroki iz-stopanja iz ZK praktično vedno isti. Eden od razlogov je pred-vsem v spoznanju, da komuni-sti ne morejo dovolj uspešno uveljaviti v osnovnih organiza-cijah ali v družbenih organiz-mih lastnih stališč predvsem glede različnih nepravilnosti posameznikov. Odkrito nasto-panje proti različnim nepravil-nostim se je članom često ma-ščevalo celo na delovnem me-stu; zato se izogibajo takim po-sledicam tako, da raje molčijo: tako postanejo pasivni. Bili so tudi izstopi, ker se posameznik ni strinjal z ekonomsko in idej-no politično dejavnostjo ZK. Večina izstopov pa je posledica družinskih razmer (zaradi raz-

ličnega odnosa do verskih ob-redov). Kot razlog za izstopa-nje pa se pojavlja tudi člana-rina, ki postaja občutno breme, posebno za tiste člane, ki imajo majhne dohodke, ki so edini vzdrževalci številne družine itd.

Razprava se je dalje razširi-la na vprašanje splošne aktiv-nosti članov ZK v naši občini. Ugotovila je da se stanje glede izstopanja iz članstva in spre-jemanja v članstvo v letošnjem letu ni bistveno spremenilo in do so ostali razlogi v glavnem isti. Večja aktivnost in kritična presoja dela ZK, ki je po zad-njih plenurnih značilna za vo-dilne forume ZK, zaenkrat na terenu še ni dovolj opazna. Del članstva v osnovnih orga-nizacijah še naprej ostaja mla-čen do družbenega dela v de-lovnih organizacijah kot v kra-jevnem družbenem upravlja-nju, čeprav bi morali prav ti ustvarjalno sodelovati v iska-nju novih in uspešnejših oblik dela.

K takim zaključkom nás na-važa tudi splošno znano dej-stvo, da se člani ne udeležujejo radi niti sestankov osnovnih organizacij niti drugih zboro-vanj. Vzrok za to je med dru-gim treba iskati tudi v tem, da družbeno-politično delo ni de-

Clani igralske družine domžalske »Svobode«, ki je po dolgih letih spet dala na oder kvalitetno predstavo, so kljub ne-ustreznim pogojem, v katerih delajo dokazali, da je zanimanje za gledališke predstave v Domžalah še živo in da dobra prireditve vedno najde dovolj hvaležnih obiskovalcev.

Zelimo, da bi mladi igralski kolektiv vstra-jal na svoji poti, mi pa mu dajemo za doseženo že sedaj vse priznanje in pohvalo!

lečno zadostnega moralnega priznanja. Pa tudi stara modrost, da besede mačejo, zgledi pa vlečejo svoje. Mnogi vodilni funkcionarji so se namreč oddaljili od dela na terenu, pri tem pa so jih posnemali tudi drugi. V ilustraciji naj služi primer, da osnovna organizacija Mengeš ni imela skoraj pol leta nobenega sestanka, da nekateri člani ZK le redko prihajajo ali pa sploh ne pridejo na sestanke, neredno plačujejo članarino itd. Klub temu pa, kadar se zberejo, o takem stanju ne razpravljajo.

Kot posebno vprašanje, ki vpliva na aktivnost komunistov, je kontrolna komisija obravnavala tudi tisk oziroma obveščanje članstva o raznih problemih. Komisija je mnenja, da celo glasilo ZK »Komunist« čisto ni dovolj oster pri obrav-

navi raznih kritičnih vprašanj. Zato tudi članstvo na terenu ni dovolj poučno.

Hkrati pa kontrolna komisija smatra, da je tako stanje v nekem smislu razumljivo v obdobju po IV. plenumu, ko se šele oblikujejo mnoga nova temeljna izhodišča za idejno politično delo komunistov in njihovih osnovnih organizacij.

Kontrolna komisija je zato sklenila predlagati Občinskemu komiteju naj intenzivneje organizira razprave na osnovi programov skupin za reorganizacijo in razvoj ZK zlasti pa še vprašanja o vlogi in metodi dela ZK v sistemu samoupravljanja in notranjih odnosov. Obravnavati pa bi bilo treba tudi vlogo in oblike dela kontrolne komisije same.

Alfonz Avbelj-Savo

Proslave v počastitev dneva republike

Tudi letos smo v domžalski občini lepo proslavili praznik republike. Praznovanja so se pričela že v petek 25. novembra in so trajala do ponedeljka 28. novembra.

Centralna proslava za Domžale je bila v petek zvečer v dvorani Kina Domžale. Slavnostni govor je imel predsednik mestnega odbora SZDL Domžale Slavko Matičič, na to pa so učenci osnovne šole Venclj Perko pod vodstvom Jožeta Naraločnika zapeli tri pesmi in kvalitetno izvedli nekaj recitacij.

Sodeloval je tudi godalni orkester Zavoda za glasbeno izobraževanje Domžale, pod vodstvom Jakoba Cerneta in harmonikarski zbor zavoda pod vodstvom Majde Golob.

Pred izvajanjem tretje skladbe pa je proslavo prekinil prof. Cene Matičič. Vzrok je bilo nenehno motenje prireditve s strani nekaj mladincev v zadnjih vrstah dvorane. »Tudi naš priznani igralec Stane Sever je pred kratkim prekinil izvajanje prireditve v ljubljanski dvorani iz podobnih vzrokov,« je v obrazložitvi, zakaj se je odločil za tak korak, omenil tovariš Matičič. Toliko truda, toliko poznih ur je bilo treba žrtvovati za tako kvalitetno prireditev in še vedno se najdejo ljudje, ki jim vse to nič ne pomeni in motijo prireditve celo takrat, ko je posvečena prazniku vseh naših narodov. »Če mislite še naprej motiti prireditev, je boljše, da zapustite dvorano!« Niso je sicer zapustili, pač pa so omogočili nemoteno nadaljevanje. Kako je bila potrebna taka lekcija, je pokazal buren aplavz polne dvorane.

Nastopili so še: Harmonikarski zbor. Komorni nihalni ansambel zavoda pod vodstvom Albina Persija, za zaključek

pa še pevski zbor domžalske »Svobode«, ki je pod vodstvom Toneta Juvana zapel Devčičevo Mitraljeco, slovensko ljudsko v priredbi Franceta Marolta: Vsi so venci beli in makedonsko ljudsko v priredbi Rada Simonitija: Bolen mi leži.

Za občino Domžale, predvsem pa za Črni graben, je bila prav gotovo najbolj važna prireditev otvoritev nove osnovne šole na Brdu pri Lukovici, v nedeljo 27. novembra 1966.

Poleg pevskih točk, recitacij in umetniške besede učencev in učiteljev te šole, je nastopil tudi godalni orkester in harmonikarski zbor Zavoda za glasbeno izobraževanje iz Domžal in domžalska godba na pihala.

Dom počitka v Mengšu so tudi letos obiskali učenci osnovne šole iz Mengša, komorno godalni ansambel Zavoda za glasbeno izobraževanje in ansambel Pavla Kosca. Vsako leto, kadar obiščemo te starčke, vidimo, kako z veseljem prav ti ljudje, ki so se v mladih letih tudi sami radi zavrteli ob poskočnih melodijah harmonike tudi sedaj kljub temu, da je marsikdo že leta priklenjen na posteljo, še vedno rad sliši kaj poskočnega. Težko je dobiti tako hvaležne poslušalce, kot so prav ti oskrbovanci v Domu počitka v Mengšu.

No in še eno prireditev naj na kratko opišem, to je proslava dneva republike v Zadržnem domu na Viru.

Poslanka Marija Ivkovič je v svojem govoru na kratko omenila, kako je potekala sama gradnja doma in da so imele pri gradnji največ zaslug prav ženske, ki so žrtvovale nešteto prostovoljnih delovnih ur. Sedaj je dvorana na novo preoblikovana in prepleksana, urejeno je centralno ogrevanje in bo tako lahko sedaj v večji meri služila svojemu namenu. Za

občutno finančno pomoč se je zahvalila tudi gospodarskim organizacijam.

Poleg zbora upokojujencev, scensko muzikalnega recitala osnovne šole iz Doba in recitacij, so nastopili tudi solisti Zavoda za glasbeno izobraževanje in ansambel Pavla Kosca.

Poleg omenjenih proslav, sta bili še dve proslavi v Mengšu in sicer v soboto popoldne za mladino, zvečer pa za odrasle. Obe proslavi sta bili v kino dvorani. Nastopili so pevci in recitatorji osnovne šole iz Mengša, gojenci Zavoda za glasbeno izobraževanje ansambel Pavla Kosca in mengeška godba.

Tudi učenci Osnovne šole Venclj Perka so v petek skupno z gojenci Zavoda za glasbeno izobraževanje priredili šolsko proslavo v dvorani Kina Domžale.

Podobne prireditve so imeli tudi učenci I. osnovne šole iz Domžal ter učenci osnovne šole iz Radomelj in Moravč. Tudi pri teh proslavah so sodelovali gojenci Zavoda za glasbeno izobraževanje.

Številne proslave so pa imeli tudi po delovnih kolektivih in ustanovah. Praznik republike je bil tudi letos v naši občini dostojno in slovesno proslavljen.

Tone Ravnikar

Sličice s Peškega zbora volivcev

Po zemlji se ne da, helikopterjev pa ni...

Že od nekdaj so občani iz Križat, Preterža in Podgorice uporabljali cesto, ki vodi iz Moravč proti Zagorju, kajti — le nekaj sto metrov jih je ločilo od nje. Se posebno so se navezali nanjo, ko je bil izgotovljen odsek Drtija—Kandrše.

Toda danes te ceste ne morejo uporabljati, ker... Da, ker je Kmetijska zadruga Zagorje arondirala zemljišče od Kandrš pa tja do Velike vode. Tam je v nekaj letih nastal velik sadovnjak, ki ga mimoidoči občudujejo, tako prostran je in lepo urejen. Ograjen je z nekaj več kot dva metra visoko ograjo, da ne morejo zajci in druga divjačina poškodovati dreves.

Toda — v sadovnjak so ogradili tudi poti. Nihče ni takrat vprašal občane, kako bodo prišli na cesto. Ograja je rasla po planu in se končno sklenila v ogromen pravokotnik. Ljudje so izgubili zemljo, nekateri več, drugi manj. Mladina je zato sklenila, da pojde po drugačni poti! Zaposlili so se v ustanovah in tovarnah. Na delo se vozijo z avtobusi. In, kdor se hoče peljati z avtobusom, mora na avtobusno postajo, takšna je navada, saj že

star pregovor pravi, da mora krava k jaslom in ne obratno. Priti na postajo pa niso mačje solze. Ko bi vi le videli mladince in mladinke, kakšni športniki so postali, odkar morajo plezati čez visoke ograje. Postali so zares pravi akrobati.

Starejši ljudje pa so na temi akrobacijami manj navdušeni, saj večina ne more več premagovati takšnih ovir. In če se na svetu dogajajo čudeži, je eden izmed njih prav gotovo ta, da si doslej na teh »tarabah« še ni nihče polomil udov.

»Kako naj pridemo do ceste,« je vprašal eden izmed občanov, »po zemlji se ne da, helikopterjev pa nimamo!«

S petdesetimi dinarji se ne da živeti...

Oglasila se je tudi Zibertova teta iz Podgorice. Njen glas je bil trd, kakor je bilo vseskozi trdo njeno življenje. Delala je na sicer majhnem, a skrbno obdelanem gruntecu. Pa vojna je bila. Prenekaterikrat so se v skromni bajtici ustavili partizani, se pogreli in okrepcali. Vedno so bili gostoljubno sprejeti.

In po vojni. Dovolj je zemlja, da ni nikoli lakota. Nadaljevanje na 5. strani

Najbolj aktivna in vsestransko prizadevna politična delavca Pečah sta predsednik SZDL Franc Požaršek in občinski odbornik Ciril Jesenšek, ki ju vidimo na sliki

Nadaljevanje s 4. strani
 ilita v hišo. Vedno je nekaj ostalo za obleko in davke. In zdaj? Tiste njive, travniki, sadna drevesa! Ni jih več! Zadržana je iz njih napravila sadovnjak, ostalo pa je le še nekaj muzevne zemlje, ki ni za obdelavo.

Takrat, da takrat so mi obljubili 150 dinarjev na mesec — dobim jih pa 50. Tovariši, s 50 dinarji se ne da živeti...

Zabja palača...

Tlačnica je skromna vasica. Podobna je klobuku, ki čepi poveznjen vrh hriba Suha je brez vode, niti najmanjšega studenčka ni najti daleč naokrog.

Nekatere hiše imajo vodnjake, druge so brez njih. Pa so se vaščani nekoč domenili, da zgradijo velik betonski rezervoar. Denar je bilo pred leti lažje dobiti kot danes. Občinska skupščina ni mačehovsko ravnala, saj je namenila vaščanom znatna sredstva.

Še o pripravah na „Sedem let skomin“

Avtor članka »Morda še sedem let skomin« v prejšnji številki O čiškega poročevalca izraza željo, naj se javnosti pojasni vzroke, ki so privedli v spor Kino podjetje Domžale in predstavnik občinskega sveta ZKPO, v zvezi s preureditvijo odra v domžalski kino dvorani.

Rezervoar je hitro rasel. Kmalu je na vrhu dobil še betonsko ploščo in vode v njem je bilo dovolj za vso vas, nikoli je ne bi zmanjkalo. Pa se je zataknilo. Zmanjkalo je denarja za nekaj metrov cevi, da bi speljali kapnico iz žlebov v rezervoar. Zmanjkalo ga je že pred leti, manjka ga še danes. »Če je dala družba toliko denarja, da bi bil objekt dograjen,« se je oglasil eden izmed volivcev. »potem bi bila dolžnost vaščanov, da ga s svojimi sredstvi usposobijo, za kar je bil grajen. Potrebno bi bilo le kanček dobre volje. Krajevna skupnost v Pečah nima in ne bo imela kmalu toliko sredstev, da bi jih potrošila tam, kjer manjka ljudem volje sodelovati za laško dobro in napredek vidi.«

Zdaj so se v rezervoar nasebile žabe. Bajе jim ni bilo še nikoli tako dobro kot sedaj — no, saj ni čudno — ljudje so jim zgradili palačo in jim jo izročili v uporabo. V palači živeti pa dandanes ni kar tako.

Vse skupaj sploh ni bil kak hud spor, vendar pa tolikšen, da se je stvar okrog odra in »skomin« zavlekla in prišla v javnost. Prav gotovo do tega ne bi prišlo, če bi bilo Kino podjetje, kot samostojna kulturna institucija v boljšem materialnem položaju. Kolektiv Kino podjetja se je bal, da bo

zaradi adaptacije odra odpadla ena ali več kinó predstav, kar bi vplivalo na finančno stanje podjetja. Besed je bilo izrečenih veliko, hudih in manj hudih, vendar direktne prepovedi s strani Kino podjetja ni bilo. Botrovala je le pretirana bojazn z ene in morda prevelika vnema za gledališče in huda

križ z druge strani. Ljudje smo pač ljudje. Odnosi med obema strankama, ki se obe borita za dvig kulturne ravni naših občanov, so spet urejeni tako kot je treba.

Veliki zvon je pač zato, da kdaj pa kdaj udari in kdo bi mu zameril, če udari enkrat preveč in enkrat premalo.

Viktor Sotenšek že 48 let v Lukovci

vitelj vsa leta do upokojitve leta 1948.

Bil je vesten ter napreden učitelj in vzgojitelj. Zato ga je med vojno okupator izselil. Šolo z njenim pohištvom vred pa požgal. Takoj po vojni se je vrnil na Brdo in pozitivno sodeloval pri obnovi šolskega posloppja, da je bila stavba do 1. septembra 1947 popolnoma obnovljena ter primerna za učence nižje gimnazije, kakor se je šola takrat imenovala. Ze takrat so vedeli, da ho nekoč treba zgraditi večje šolsko posloppje, kar se je letos, po dvanajstih letih tudi uresničilo, v njegovo veliko zadoščenje, saj so priprave za gradnjo še pred njegovo upokojitvijo postale cilj učnega kadra in občanov vsega brdskega šolskega okoliša. Odšel je v pokoj z upanjem, da bo nova šola na Brdu postala resničnost. Doživel je otvoritev nove šole, občani, njegovi nekdanji učenci mu priznajo njegovo delo ter mu želimo še mnogo srečnih in zdravih let v naši sred!

Ob otvoritvi nove šole na Brdu je prav, da se spomnimo tudi Viktorja Sotenška, upokojenega učitelja, ki je bil kar 30 let upravitelj osnovne šole na Brdu pri Lukovici.

Rojen je bil leta 1888 v Zagorju ob Savi. Njegovo prvo učiteljsko mesto je bilo v Mirni na Dolenjskem, nato pa na osnovni šoli v Igi vasi do 1918. Od tod je bil 1. septembra istega leta premeščen na osnovno šolo na Brdo. Tu je bil upra-

Bil sem dve uri med „levi“

Mladi levi so poželi v Domžalah fantastičen uspeh. Materialna plat sploh ni važna, ker so vsi člani »brloga« sami idealisti in jim za denar ni.

Na koncert sem šel, ker imam glasbo rad, pa naj bo to klasična, moderna, zabavna ali narodna in tudi zato, ker na plakatih nisem zasledil opozorila na omejitve za spol in starost.

Ob vstopu v dvorano pa sem podvomil, da sem le prezl napis »Samo za mlade«.

12. vrsta, sedež št. 6. Aha, odleglo mi je. Poleg mene je slučajno sedela gospa okoli 40 let. Zavest, da nisem sam, je ugodno vplivala name. Z veseljem sem se ozrl po morju mladih, dokler niso odprli kletk. Ugotovil sem, da je čas za začetek — ob osmih zvečer — mnogo prezgodnji, zakaj kakih 300 obiskovalcev koncerta ni utegnilo doma v miru povečerjati in je bilo treba nadaljevati prežvekovanje kar v kulturni dvorani, zakaj, prehrani je treba posvetiti vso pozornost in je ni zametati! Na vem, zakaj me je pogled na množico prežvekovanje spomnil na hlev in, da govodu tega opravila nikoli ne očitamo.

V dvorani je bila napetost in nervoza. Kdor je kdajkoli slutil krdelo levov v bližini, ta občutek pozna. Cigarete, ki jih je hkrati gorelo kakih 250, so v posmeh opozorili: »Kadilki prepovedano«, mirile žitce. Spoštovanje in radovednost je vzbujala tri milijone starih din vredna elektronska mašinerija, ki je nemo strmela v publiko.

Ko pa so nastopili, so razočarali. Sploh niso bili podobni levom. Simpatični, pri-

jetni fantje, brez kakršnihkoli grip in smrtonosnih repov.

Vključili so aparate. Lučke so potrdile brezhibnost delovanja. Italijanski proizvod...

Odbrenkali so eno, dve, štiri skladbe, vmes celo peli, obvezno v angleščini. Publika pa nič. Šibki, vpljudnostni aplavzi. Le oči so gorele v pričakovanju, kar je leve podžgalo. Privili so gumbе, lučke so mežikale. Peket »Crnega konja« Rafka Irgoliča je preglušila elektronika. Se dobro, da sem se od vrabcev naučil besedilo in melodijo in sem oboje lahko samo slutil, kajti slišal nisem niti besede. Tudi za skladbo »Brez besed«, ki jo je bajе prepievala Lidija Kodrič, se imam zahvaliti vrabcem, da sem jo po spominu podoživljal. Lidijo Kodrič pa sem z užitkom opazoval, kako si je prizadevala s premikanjem telesa posnemati italijanske pevce. Publika se je počasi ogrela, postala je sproščena. Hrup je naraščal. Roke, noge, sedala, vse se je premikalo. Ni se razločilo, kdo tuli, levi ali publika. Izstopil je mlad rdečeličnik tam spredaj, ki ga je, kot je kazalo »božje metaloz«. Krilil je z rokami visoko, visoko, skušal plezati po zidu in zavesah, zavijal je oči in neprestano padal na kolena in na ves glas prosil boga, da Rafka Irgoliča ohrani še dolgo pri življenju.

Ne vem, zakaj je gospa poleg mene postala tako blede. Ker ji je glava sumljivo nihala, sem ji sočutno zakričal: »Vam je slabo?« Ni me slišala. Ni me mogla. Kazalo je, da se bo zrušila, bila je brez moči,

brez barve. Prijateljice ali hčerke so ji pomagale, da se je izvlekla ven na zrak, za kar pa ji je lahko žal. Pravi koncert se je šele začel. Mladi levi so prišli v svoj element. Toda levi so le samo levi in njihovega rjovenja bi bilo kaj malo slišati, če ne bi bilo tu tehnike. Privili so jo — do konca. Jao bože, kako je to pokalo, hrumelo, vreščalo! Hlipal sem po zraku, ki ga je bilo vedno manj. Glasba, prečudovita, ga je požrla. Zdrži, zdrži fant, mu je ključvalo v možganih. Moram — po službeni dolžnosti. Ali pa naj uideim, kot gospa poleg mene in njene prijateljice in tistih nekaj zencelev, ki hodijo v Glasbeno šolo in sploh še ne vedo, kaj je prava glasba?

Če bi bile v koži, napeti na bobnih še živali, ki so bile nekoč, pa čeprav bi bili to konji, voli ali sloni, bi morali poginiti — od udarcev. Le kje je lev za bobni vzei toliko energije.

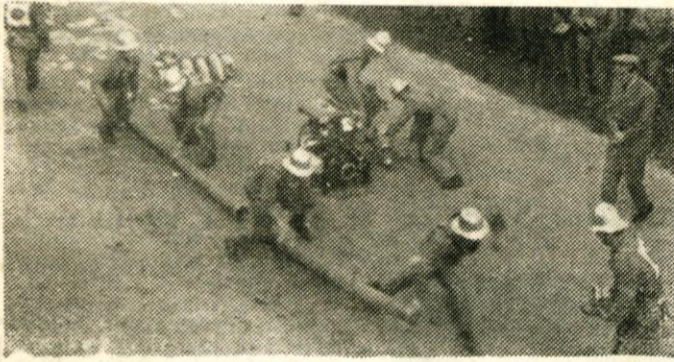
Morda pa so se mladi levi zmotili in so v Domžalah izvajali program, pripravljen za vesolje. V radiusu sto svetlobnih let bi jakost zadoščala.

Ko sem odhajal, komaj živ, sem z grozo ugotovil, da zapuščam dvorano kulturne prireditve, ki je last zaradi za glasbeno izobraževanje, ki deluje z namenom, da bi v mladih ljudeh vzbujal in ohranjal spoštovanje do dobre glasbe: razvil in širil človekovo obzorje, ga plemenitil itd.

Zelja mladih ljudi, izrečena dva dni pred koncertom na konferenci občinskega komiteja ZMS. »Dajte mladim kulturnega razvedrila.« je bila z nastopom mladih levov izpolnjena.

Andrej Zajc

Gasilsko tekmovanje v Lukovici

V nedeljo dne 23. oktobra je bilo v Lukovici zelo živahno. Kakih dvesto, po večini mladih gasilcev s področja naše občine, se je zbralo na meddruštvenem tekmovanju. Občinska gasilska zveza je namreč spretno izkoristila letošnjo gasilsko olimpiado v Karlovcu za poživitev dela v številnih društvih po terenu. K sodelovanju je pritegnila desetine, ki so se udeležile izbranih tekmovanj za olimpiado in ki so torej dobro obvladale mednarodni tridelni napad — to je obvezno vajo, ki je bila določena za olimpiado. Tako so te olimpijske desetine izvrstno služile kot inštruktorji drugim gasilskim enotam in jih pripravile za tekmovanje.

Tekmovanje je bilo kvalitetno zelo dobro. Poleg obvezne vaje — tridelnega napada — so člani, mladinci in pionirji tekmovali tudi v športnih panogah, kar je tekmovanje še poživilo. Da je bilo tekmovanje res kvalitetno, naj pove podatek, da so bili rezultati najboljših desetih približno enaki rezultatom, ki so bili doseženi na gasilski olimpiadi pred šestimi leti v Nemčiji.

Ne samo doseženi rezultati, razveseljiva je tudi zelo številna udeležba mladih, ki bodo ob dobrem vodstvu nekoč dosegali še boljše uspehe in se kvalitetno usposobili za plemenito službo. Gasilska društva pa bodo

poleg svoje osnovne naloge prispevala svoj delež tudi k vzgoji ter športnemu in kulturnemu izživljanju mladine, zlasti tam, kjer manjka drugih organizacij, ali pa so nesposobne, da bi zadovoljivo opravljale svoje poslanstvo.

Rezultati tekmovanja

I. Člani

Doseženo mesto	Desetina Gasilskega društva	Skupna doseženih točk
1.	Mengeš	649,7
2.	Topole	644,5
3.	Homec	640,1
4.	Radomlje	609,0
5.	Trzin	605,1
6.	Jarše-Rodica	535,4
7.	Blagovica	502,0
8.	Žeje-Trojica	474,0
9.	Vir	409,4
10.	Stob	388,9

II. Mladinci

1.	Mengeš	581,0
1.	Mengeš	581,0
2.	Radomlje	505,0

III. Pionirji

1.	Homec	191,0
2.	Radomlje	186,0
3.	Studenc	184,0
4.	Linkovica	178,0
5.	Mengeš I	170,0
6.	Mengeš II	165,0

Kje so pa Domžale?

J. Kosmač

Jesensko tekmovanje končano, prvak Bela Krajina

Končano je tudi tekmovanje v ljubljanski podzvezni ligi. Čeprav zaradi slabih vremenskih prilik ni bilo odigranih nekaj tekem, je jesenski prvak že znan: Bela Krajina iz Crnomlja. Razen Induplati, ki je

zasedel odlično drugo mesto, so se vsi drugi predstavniki iz naše občine plasirali zelo nizko na prvenstveni lestvici. Zlasti so razočarale Domžale, ki so zadnjo tekmo s Savo izgubile kar z 9 : 0.

			Točk
1.	Bela krajina	11 9 1 1	52 : 15 19
2.	Induplati	12 9 1 1	45 : 19 19
3.	Sava	12 8 2 2	40 : 20 18
4.	Novo mesto	11 8 0 3	35 : 25 16
5.	Usnjar	11 6 2 3	31 : 15 14
6.	Rog	11 7 0 4	30 : 22 14
7.	Rakek	11 5 1 5	19 : 14 11
8.	Medvode	12 4 1 7	31 : 46 9
9.	Dob	12 4 1 7	22 : 37 9
10.	Domžale	12 4 1 7	19 : 35 9
11.	Ihan	12 3 2 7	18 : 25 8
12.	Enotnost	11 1 1 9	24 : 54 3
13.	Svit	12 0 3 9	11 : 48 3
Izven konkurence:			
14.	Rudar	15 6 3 4	36 : 20 15

Državno prvenstvo v Ihanu

Za organizacijo državnega prvenstva v smučarskih skokih za mladince, ki je bilo za leto 1967 podeljeno SK Ihan, so že sedaj več kot dva meseca pred prvenstvom (le-to bo v začetku februarja) angažirani vsi športni delavci iz Ihana in nekaj iz Domžal. Klub je sklical organizacijski odbor, ki je imel že več sestankov, da bi bila ta do sedaj največja smučarska manifestacija v Ihanu čim bolj uspešna. Osnovanih je bilo več komisij, ki so že začele z delom. Kot smo izvedeli, je pokroviteljstvo nad tekmovanjem prevzel predsednik občinske skupščine tov. Pogačnik.

Tekmovanje bo na prenovljeni 45-metrski skakalnici. Člani kluba so med letom opravili več kot tisoč prostovoljnih delovnih ur; popravili so nalet in rekonstruirali odvisni most, ki sedaj povsem ustreza zahtevam FIS. Na novo pa je bil postavljen sodniški most.

Tekmovanja se bo predvidoma udeležilo okrog 120 tekmovalcev. Do sedaj so se že prijavili tekmovalci iz Bosne in Hercegovine in Črne gore. Razumljivo je, da klub ne bo mogel nositi celotnega finanč-

nega bremena. V pomoč je poklical nekatere gospodarske organizacije, ki so že obljubile pomoč.

S strani SK Ihan je bilo tako storjeno vse, da bi ta prireditelj, ki bo vsekakor ena največjih, kar jih je kdajkoli bilo v Domžalah in okolici, kar najbolj uspela.

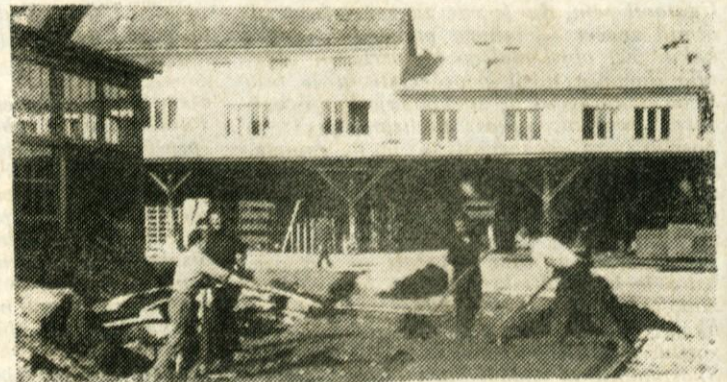
KOSARKARJI ZE V NOVI DVORANI

V prejšnji številki smo poročali, da se je košarkarski klub Domžale uvrstil v republiško ligo. V intervjuju je predsednik kluba dr. Mitja Sircelj izrazil željo, da bi igralci preko zime mogli vaditi v novem dvoranskem objektu — v hali komunalnega centra. Z veseljem pa sedaj lahko že sporočimo, da je bil v delu dvorane že položen asfalt in da dvorana že služi enemu izmed namenov, za katere je bila postavljena.

Želja domžalskih košarkarjev je tako izpolnjena in prav bi bilo, da bi sčasoma našli v njej svoj prostor tudi drugi športniki in šolska mladina.

Domžalsko planinsko društvo spada med najagilnejše organizacije v občini. Letos so modernizirali prostore v Domu na Veliki planini in nabavili precej materiala za novo postojanko, ki bo v naslednjih letih zrasla poleg sedanjega Doma. Nekaj članov odbora pa se je v letošnji sezoni skupno s PD Železničar iz Ljubljane udeležilo planinskega izleta v Makedonijo, kjer so se povzpeli na Pelister ter obiskali Ohridsko in Prespansko jezero. Na sliki: V restavraciji pri Sv. Naumu.

Mladinci Mlinostroja so si s prostovoljnim delom uredili na dvorišču podjetja prijeten in skrbno negovan kotichek, kamor radi prihajajo med odmori na oddih in tovariški pomenek

pristopi, da bodo stvari do ustanovitve temeljne izobraževalne skupnosti urejene.

V razpravi o predlogu zakona o financiranju vzgoje in izobraževanja je bila ugotovljena precejšnja netrdnost virov dohodkov temeljnih izobraževalnih skupnosti, saj bo 22% dohodkov še vedno odvisnih od možnosti in tudi razumevanja delovnih organizacij. Sicer pa je zajemanje iz osebnega dohodka eden od temeljnih virov dohodkov omenjene skupnosti, ki žadene predvsem proletarske občine. To obveznost so odborniki povezali še z drugimi in ugotavljali prehodno obremenitev občin in zahtevali naj končno tudi zvezni organi prisluhnejo potrebam občin, ker bo v tem pogledu sicer ostalo le pri samoupravnih načelih, če občine ne bodo imele materialne osnove, s katero bi razpolagale v okviru svoje skupnosti.

S spremembo ustrezne odločbe je bila šola na Brdu preimenovala v osnovno šolo »Janko Kersnik« Brdo.

Iz poročila o izidu razpisa o štipendijah in posojilih je bilo ugotovljeno, da je bila petim prošilcem nanovo dodeljena štipendija in 20 srednješolcem odobreno posojilo kot pomoč za šolanje.

V nadaljevanju se je skupščina izdala soglasje k sklepu zbora volivcev Peče za ustanovitve krajevne skupnosti. Potrčila je tudi statut omenjene KS, kakor tudi krajevne skupnosti Zlato polje ter statut sklada za štipendije in posojila.

Sledilo je poročilo o realizaciji občinskega gasilskega sklada za pretečenih deset mesecev tekočega leta, ki so ga prejeli odborniki obenem z vabili, posamezne postavke pa je obrazložil še predsednik UO sklada Sandi Rihtar. Za eno prihodnjih se bo gasilski sklad pripravil celotno poročilo o problematiki s področja gasilstva. Po sklepu skupščine se je na predlog sveta za obrt menjal dosedajni pravni položaj zavoda Invalidske delavnice »Zlato polje« Domžale in sicer v položaj obrtnega podjetja.

Ker doslej ni bilo prave skrbi za upravljanje in vzdrževanje kanalizacijskih naprav na območju Mengša, je skupščina na predlog ustreznega sveta omenjeno kanalizacijo dodelila v upravljanje Vodni skupnosti Cerklje — Komenda — Vodice — Mengeš.

S sprejemom ustreznega odloka je bila urejena tudi formalnost v zvezi z vodenjem splošnega volilnega imenika, ki ga bo pristojni organ vodil odsej v obliki kartoteke.

Po upoštevanju predlogov in pripomb, ki so jih imeli odborniki na prvotni predlog odloka o javnem redu in miru na seji meseca junija t.l. je svet za splošne in notranje zadeve pripravil izpopolnjen predlog odloka, ki ga je skupščina po

krajši razpravi soglasno sprejela.

Na predlog komisije za volitve in imenovanja sta bila namesto Vlaste Vresk in Jelke Komotar v svet za zdravstvo Sob imenovana Marija Podmilščak in Mile Dedič; v svet za splošne in notranje zadeve pa namesto Jožeta Loža in Emila Baloha Janez Anžin in ing. Avgust Orehek; nadalje je bila imenovana komisija za pregled prehodov preko železniške proge na odseku občine Domžale, v katero so bili imenovani Alfonz Avbelj, Ivan Jamšek in Slavko Novak. V njej naj bi sodelovali tudi posamezni odborniki s prizadetega območja in zastopnik zavarovalnice Domžale—Kamnik.

Za nami je občinska konferenca ZM

V novembru je bila v Domžalah redna letna konferenca Zveze mladine občine Domžale. Poleg delegatov in članov občinskega komiteja ZMS so se je udeležili tudi številni gostje, med njimi predsednik Skupščine občine Domžale Jože Pogačnik in predstavnik CK ZMS Mitja Rotovnik.

Konferenca je bila dobro pripravljena, tako da je bila peturna razprava pravzaprav samo potrditev in ilustracija predloga sklepov za nadaljnje delo mladinske organizacije v več kot 30 aktivih v občini, ki ga je predložil delegatoma stari občinski komite.

Na konferenci so poudarili, da ZM ne more delati ločeno od drugih organizacij, pač pa je nasprotno nujna čimbolj povezana dejavnost vseh organizacij in samoupravnih organov pri reševanju problemov mladih ljudi v naši občini. Tako je občinski komite v zadnjem času sodeloval z občinsko zvezo za telesno kulturo in z občinskim svetom Zveze kulturno-prosvetnih organizacij pri sestavi programa dejavnosti na teh dveh področjih, na katerih dela veliko mladih.

V zadnjih letih občutimo, da ni dovolj možnosti za udejstvovanje na športnem in kulturnem področju, pravijo v sklepih, čeprav sta športna in kulturna vzgoja sestavni del vzgoje mladih ljudi. Zato so se dogovorili z omenjenima organizacijama za tesnejše sodelovanje, ki naj zagotovi predvsem večjo strokovno in organizacijsko pomoč mladini na teh dveh področjih. Aktivni morajo seznaniti mladino z možnostmi za udejstvovanje v kulturi in športu, jo povezati s tema organizacijama zaradi strokovnega vodstva in organiziranja tekmovanj, revij in gostovanj.

Poudarili so, da je pomembnost kulture in športa pri vzgoji kot vsakodnevna potreba delovnega človeka še najmanj priznana prevsem pri delitvi sredstev ki so eden osnovnih pogojev za redno dejavnost

Naknadno je skupščina potrčila tudi imenovanje komisije za ureditev razmer v otroškem vrtcu v Domžalah in Mengšu, ki so jo sestavljali Tilka Leb, Francka Bevk in Stojan Markovič.

Da bi se ostvaril točnejši pregled obveznosti do investicij v šolstvu, ki so bile doslej delno financiranje iz proračuna in deloma iz sklada za šolstvo, je skupščina na predlog sveta za finance sprejela sklep, da se prenesejo najeta posojila za financiranje investicij v šolstvu v celoti na občinski sklad za šolstvo. Po stanju 31. 12. 1966 je skupaj še za 440 in pol milijona SD nepovrnjenih posojil za investicije v šolstvu, za katere mora sklad zagotoviti let-

no več kot 44 milijonov SD za anuitete.

Pred zaključkom se je obvestil predsednik Sob odbornike še o bližnjih zborih volivcev, na katerih bi mimo drugega razpravljali tudi o osnutku občinskega proračuna za prihodnje leto. Za tem je še eden od odbornikov pri »predlogih« in vprašanjih odbornikov postavil vprašanje v zvezi s prodajo mesa v domžalskih mesnicah, kjer prodaja ni urejena tako kot zahtevajo ustrezni predpisi. Glede na to so odborniki zahtevali poostreno kontrolo v mesnicah in poročilo tržne inspekcije o tem, koliko je bilo storjenega za odpravo kritiziranih pomanjkljivosti.

ustreznih organizacij in za vzgojo strokovnih kadrov, ki jih zelo primanjkuje. Zato si morajo mladi prizadevati v samoupravnih organih, da se bodo ta sredstva v okviru možnosti povečala, Zveza mladine bo zato podprla prizadevanja omenjenih organizacij pri delitvi sredstev iz občinskega proračuna.

V najkrajšem času je potrebno zagotoviti primerne prostore in potrebna sredstva za klubske prostore mladine v Mengšu in Domžalah. Na tem področju bo v kratkem dokončana tudi analiza o družbenih centrih v občini, na podlagi katere bodo predlagali skupščini program izgradnje teh centrov oziroma program adaptacij prostorov in domov.

V sklepih poudarjajo, da je treba organizacijo Zveze mladine hitreje prilagajati samoupravnemu mehanizmu. Mladi se morajo čimbolj seznaniti z delom samoupravnih organov. Pred razpravo v teh organih naj organizirajo posvete, na katerih naj sprejmejo izhodišča in stališča za delo v teh organih. Najboljša povezava s samoupravnimi organi je stalen stik z mladimi člani v teh organih. Dobro se je treba pripraviti na skupščinske volitve in volitve v DS in svete delovnih enot. Več pozornosti bo organizacija v prihodnje posvetila mladincem in mladinkam, ki bodo prvič volili.

Zavzeli se bodo za izboljšanje izobraževanja v delovnih organizacijah, za izdelavo planov potreb po kadrih, za racionalno izkoriščanje sredstev za izobraževanje in za ureditev vprašanja štipendiranja, strokovnega izpopolnjevanja in dokončanja osemletke tistih mladih delavcev, ki niso zaključili šolanje s končanimi osmimi razredi.

V razpravah je treba v bodoče posvetiti več pozornosti odnosu do dela, učenja in skrbi za disciplino, kar mora biti prva naloga vsakega mladega človeka, delavca ali učenca.

Izvajanju načela delitve po delu poteka zelo počasi, zato je treba v večji meri kot doslej podpreti prizadevanja za naslednjo uveljavitev tega načela. Tudi v okviru organizacije je treba organizirati razprave o novih načinih delitve dohodka in posredovati svoja stališča in mnenja strokovnim službam in samoupravnim organom.

V okviru občinske organizacije Zveze mladine bodo nadaljevali z letos začetim zbiranjem predlogov za štipendije in posojila iz osnovnih in srednjih šol ter posredovanjem teh predlogov štipenditorjem in posojilodajalcem v občini, kar naj zagotovi (kolikor je mogoče) nadaljnje šolanje sposobnih dijakov, ki imajo slabe materialne pogoje.

V naslednjem obdobju bo občinski komite organiziral široke razprave v aktivih o novih oblikah in metodah dela in o prehodu na občinsko kot osnovno organizacijo Zveze mladine. Občinska organizacija, katere jedro bo občinski komite, mora skrbeti za zadovoljevanje tistih interesov, ki presegajo okvire enega aktivna (štipendiranje, zaposlovanje itd.), čeprav aktiv še naprej obstaja pomembna oblika organiziranja mladih.

Občinski komite je obenem prevzel največji del odgovornosti za družbeno-politično izobraževanje mladih na podlagi celoletnega programa, ki je bil sprejet na tej konferenci. Na konferenci so sklenili tudi, da je treba izboljšati povezavo med šolsko in delavsko mladino, in povezavo z drugimi, zlasti specializiranimi mladinskimi organizacijami.

Sklepi, sprejeti na tej konferenci, predstavljajo pomemben dogovor mladine naše občine o njenem nadaljnjem delu in obenem velik kvaliteten premik v delu te organizacije, ki je v preteklih letih več ali manj le živovarila brez jasnih izhodišč in ciljev.

Franci Gerbec

Srečna in uspešna nova leta 1967 vam želi:

Občinska skupščina Domžale
Občinski komite ZK Domžale
Občinski odbor SZDL Domžale
Občinski sindikalni svet
Občinski odbor ZB
množične organizacije
in društva

Združena kemična industrija Domžale

Za potrebe industrije in široke potrošnje proizvajamo in priporočamo:

- svinčene okside (minij, glajenko)
- svinčeno belilo
- temeljne barve in kite
- oljnate barve in emajle za notranji in zunanji premaz
- emajle DOM, LUMALIN, TESAROL, PIRATOL
- nitro lake in emajle za les in kovino
- premaze za avtoindustrijo
- dvokomponentne lake za les in kovino
- kazeinske in kolodijske barve za usnje
- HELIOPOL (poliester lake) in HELIOPLAST (s hladnim utrjevanjem)
- EMULTEKS — vezivno sredstvo
- škrobe — krompirjeve in koruzne — naravne in razgrajene
- dekstrine in britsko gumo ter dekstrinska lepila

PAPIRNICA

KOLIČEVO

tovarna kartona, papirja in lepenke

Tovarna sanitetnega materiala Domžale

Naši prvovrstni izdelki bodo tudi vas v celoti
zadovoljili

GRADBENO PODJETJE

OBNOVA

LJUBLJANA

Oglejte si našo zalogo gradbenih elementov!

Primerno tudi za vašo hišo

toko

tovarna kovčkov in usnjenih
izdelkov

Kovčki, damske torbice in rokavice

Naši izdelki so bili odlikovani
z »Zlato košuto«

Obiščite našo trgovino v Domžalah

Universale

DOMŽALE

♦
obiščite našo prodajalno konfekcije
v Domžalah

TERMIT

DOMŽALE

z obratoma v MORAVČAH
in IHANU priporoča potrošnikom
svoje kvalitetne izdelke:

- kremenčev livarski pesek
- exotermne mase, talila in druga
livarska sredstva za črno
in barvno metalurgijo

INDUPLATI

Jarše

Obiščite naše specializirane trgovine in prepričajte
se o kvaliteti naših izdelkov!

Trgovsko podjetje

Domžale

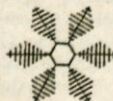
NAPREDEK

Največja izbira blaga vseh vrst in zelo solidna
postrežba

Melodija
Mengeš

Priporočamo glasbene instrumente
vseh vrst in učila za šole

LESNO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE
RADOMLJE

TOVARNA FILCA

Mengeš

izdeluje vse vrste tehničnih
in iglanih filcev
Naši izdelki so priznani
po dobri kvaliteti in konkurenčnih
cenah

Mlinostroj Domžale

♦
tovarna mlinskih strojev
in opreme
za živilsko industrijo

SEMESADIKA

Mengeš

*
Vabimo vas, da si ogledate
izbiro naših sadik

TRAK

Mengeš

tovarna
pozamenterije

GESTNO
PODJETJE

Domžale

INVALIDSKE
DELAVNICE

ZLATO POLJE
DOMŽALE

SONČNICA

Vir - Domžale

NA ZALOGI VSE VRSTE
TEHNIČNIH IN JEDILNIH OLJ

